

عنوان مقاله:

اثر بخشی رویکرد مثبت نگری بر میزان تمایزیافتگی خود مردان متأهل

محل انتشار:

اولین کنگره ملی روانشناسی خانواده گامی در ترسیم الگوی مطلوب خانواده (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

غلامرضا سهراب پور - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه تهران

مهین نوروزی دشتکی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر آموزش مثبت نگری بر افزایش تمایزیافتگی در مردان متأهل شهرستان خرمشهر بود. روش پژوهش از نوع شبه آزمایشی با طرح پیشآزمون پسآزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیهی مردان متأهل شهرستان خرمشهر - بود که 30 نفر از میان آنها به روش در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامهی تمایزیافتگی خود اسکورون است. ابتدا برای هر دو گروه پیشآزمون اجرا گردید، سپس مداخله آزمایشی (آموزش مثبت نگری) به گروه آزمایشی ارائه گردید و پس از اتمام برنامه آموزشی پسآزمون برای هر دو گروه اجرا شد. داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس و آزمون تی همبسته تحلیل، و نتایج نشان داد که آموزش مثبت نگری باعث افزایش خود تمایزیافتگی مردان متأهل میشود

کلمات کلیدی:

مثبت نگری، تمایزیافتگی خود، مردان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/518848>

